

hævder det, som mine Partifæller i Betænkningen siger, at det er ikke Arbejderne, som er Skyld i Krisen. Skulde jeg fastslaa Krisens Aarsag, vilde jeg sige som saa, at Produktionen er standset af Industriens Indehavere, fordi de vilde udsælge deres Varelagre. Den væsentligste Aarsag er sikkert den, at man vilde have rensset ud i Varelagrene og det til saadanne Priser, at man undgik det Konjunkturtab, man i og for sig har en Forpligtelse til at tage. Den Opfattelse, jeg her gør gældende, er den, der efterhaanden breder sig mere og mere indenfor Arbejderklassen, at de andre Samfundsklasser, ogsaa Arbejdsgiverne indenfor Industrien, har hyttet deres Skind, de har gjort Arbejderne arbejdsløse, fordi de paa nærværende Tidspunkt, hvor Forholdene er saa uensartede, hvor de ligger inde med store Varelagre, vil have realiseret disse Varer vel at mærke til Krigspriser, forinden de tager fat paa Produktionen igen.

Denne Opfattelse er jo gjort gældende ogsaa fra Venstres Side her i Tinget; og den er til Eksempel gjort gældende i de allersidste Dage af det ærede Medlem Hr. Pinstруп. Jeg vil blot her citere et Stykke af en Artikel, det ærede Medlem har skrevet i „Berlingske Tidende“. Dér siger det ærede Medlem: „Jeg synes heller ikke, det ser godt ud, at Industrien afskediger sine Arbejdere og samtidig udbetaler høje Dividender, saaledes som det faktisk er sket i flere Tilfælde netop i denne Sommer. Aktieselskabet Kastrup Glasværk udbetalte saaledes i April Maaned dette Aar en Dividende paa 15 pCt., den højeste Dividende, Selskabet nogen Sinde har udbetalt, og dette skete paa et Tidspunkt, da Selskabet havde afskediget over Halvdelen af sine Arbejdere. Ogsaa den af Dem ledede Virksomhed“ — Udtalelsen er rettet til Direktør Prior — „Aktieselskabet Nordiske Kabel- og Traadfabrikker, har fulgt den samme Politik og udbetalt i April Maaned d. A. et Udbytte for 1920 paa 12 pCt. samtidig med, at Selskabet havde afskediget et stort Antal Arbejdere og henvist dem til andres Forsorg.“

Jeg skal endvidere nævne, at der gaar i disse Dage en Artikel fra Formanden for Cigar- og Tobaksarbejdernes Forbund rundt i vore Blade, hvori han siger: snart er alle vore Medlemmer arbejdsløse, og der er trukket 15 Kr. af om Ugen i vor Arbejdsløn. Men de danske gangbare Cigarer har de samme Priser, som de havde under Krigen, og Priserne paa indførte Cigarer,

som er købt til lav Markkurs, naar tæt op mod de danske Cigarers Priser.

Det er disse Forhold, jeg synes, man fra Arbejdernes Side er berettiget til at forlange, at Regeringen undersøger. Er det saa, at hele Standsningen af den danske Industri er et Udslag af, at de andre Samfundsklasser, som har tjent, ogsaa efter det ærede Medlem Hr. Pinstрупs Udtalelser, op mod 80 pCt. under Krigen, har afskediget deres Arbejdere for at kunde tjene tykt videre, medens man stadig forlanger, at Arbejdernes Lønninger skal ned-sættes? Arbejderne har vist deres Villighed til at lade Lønningerne gaa ned, de har i den Henseende taget deres Tørn overfor Krisen; men vi har ikke Indtrykket af, at man fra den anden Side har gjort det. Og her er det, at vi fra Arbejdernes Side forlanger Kontrol, Undersøgelse af, hvad der er foregaaet under Krigen.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde gældende, at det er for dyrt at bygge, at fremskaffe Værdier i Samfundet. Men lad os faa en Undersøgelse af, hvor Fejlen ligger, om det ikke muligvis er Industriapparatet, som er for dyrt. Lad os faa en Undersøgelse af, hvilke Udvandinger af Aktiekapitaler der har fundet Sted under Krigen. Det er Regeringens Pligt at iværksætte en saadan Undersøgelse. Det er saa let at springe over, hvor Gærdet er lavt, og stadig være med til at trykke Arbejdernes Lønninger. Lad os faa at vide, hvad Fremskaffelse af Raastoffer virkelig koster, og lad os endelig faa at vide, hvorledes i det hele taget vor Industri arbejder. Det, synes jeg, er større og taknemmeligere Opgaver for Regeringen end at fremlægge Forslag, hvorefter Arbejderne nu igen skal have deres Lønninger reduceret. Det var naturligvis overmaade rart, om Arbejderne, naar nu Regeringen havde gennemført en ny Lønreduktion overfor dem, kunde hænge bag paa Industriens Vogn og være med til at faa gennemført en Beskyttelse, saa at Industriens Priser kunde stabiliseres og holdes oppe. Saa kunde jeg forstaa, at der var en Part, som fik baade i Pose og Sæk, men der var to Parter, som kunde mene, at de var blevet snydt og narret.

Jeg hævder, at Arbejderne har ydet deres Bidrag til Krisens Løsning gennem den Lønnedsættelse, de har faaet, og det er uberettiget af Regeringen at foreslaa, at deres Lønninger ved Nødhjælpsarbejder igen skal sættes ned, saa meget mere uberettiget, som Regeringen maa vide, at vi staar i Lønforhandling o. s. v. med de